

عنوان مقاله:

بیوگاز در ساختمان

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

آتوسا قناد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد مشهد

پدرام باغانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

مواد دور ریز و ضایعات دامی و کشاورزی در محیط های سر بسته توسط بعضی باکتری ها تخمیر شده و از آن ها گازی قابل اشتغال بدست می آید مدفوع حیوانات در شرایط بی هوازی تولید گازهایی با ترکیب اصلی دی اکسید کربن و متان که اصطلاحاً بیوگاز یا گاز مرداب نامیده می شود می کند (تقریباً تمام مواد آلی غیر از نفتوم شتقات آن قابل استفاده در سامانه بیوگاز می باشند اما پاره ای از مواد زائد مانند فضولات حیوانی، گیاهی، انسانی و لجن فاضلات ها نتیجه بهتری می دهند این عمل را می توان در شرایط کنترل شده و در دستگاه هایی موسوم به دستگاه تخمیر کننده یا هاضمه انجام داد و تولید انرژی کرد از این گاز برای مصرف خانگی (پخت و پز و تهیه آب گرم) و نیز برای نیروگاه های بخاری کوچک می توان استفاده نمود و بقایای آن نیز تبدیل به کود می گردد. با توجه به اینکه کشور عزیزمان ایران یکی از قطب های مهم کشاورزی دنیا می باشد و در نتیجه با حجم زیادی از مواد دورریز در این بخش روبرو هستیم که بخش ساختمان به عنوان یکی از بخش های اصلی مصرف کننده انرژی به خصوص جهت تامین گرمایش و با عنایت به مصرف بالای انرژی در بخش ساختمان های مسکونی یکی از بخش های مهم جهت استفاده از انرژی حاصل از این مواد دور ریز می باشد لذا رویکرد عمده در تدوین این مقاله در بخش اول معرفی اجمالی بیوگاز به عنوان منبع انرژی پاک، ارزان و تجدید پذیر همچنین مروری بر ادبیات موضوع و نگاهی به جایگاه فعلی این انرژی در ایران و پتانسیل های موجود است و هدف در بخش دوم آشنایی معماران و مهندسين عرضه ساختمان یا انرژی بیوگاز و مصارف آن در بخش ساختمان های مسکونی می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری، انرژی بیوگاز، ساختمان، مسکن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/269630>

